

31993L0076

L 237/28

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

22.9.1993

SMĚRNICE RADY 93/76/EHS**ze dne 13. září 1993****o omezování emisí oxidu uhličitého prostřednictvím zvyšování energetické účinnosti (SAVE)**

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na články 130s a 235 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽³⁾,

vzhledem k tomu, že usnesením ze dne 16. září 1986 ⁽⁴⁾ Rada stanovila nové cíle energetické politiky Společenství na rok 1995 a konvergenci politik členských států;

vzhledem k tomu, že Rada ve složení pro životní prostředí a energetiku se na zasedání dne 29. října 1990 usnesla na tom, že Společenství a členské státy, za předpokladu, že ostatní vedoucí státy přijmou obdobné závazky, a při uznání cílů stanovených řadou členských států zaměřených na stabilizaci a snížení emisí v určitých lhůtách, jsou připraveny přijmout opatření k dosažení stabilizace celkových emisí oxidu uhličitého do roku 2000 na úroveň v roce 1990 ve Společenství jako celku a že členské státy, které vycházejí z poměrně nízké úrovně spotřeby energie, a tím i z nízké úrovně emisí měřených na obyvatele nebo na základě jiného vhodného podkladu, jsou oprávněny sledovat cíle nebo strategie ohledně emisí oxidu uhličitého, jež odpovídají jejich hospodářskému a sociálnímu rozvoji, a přitom usilovat o účinnější využívání energie při výkonu svých hospodářských činností;

vzhledem k tomu, že rozhodnutím 91/565/EHS ⁽⁵⁾ přijala Rada program SAVE, zaměřený na podporu zvyšování energetické účinnosti ve Společenství;

vzhledem k tomu, že podle článku 130r Smlouvy je cílem Společenství v oblasti životního prostředí zajištění obezřetného a racionálního využívání přírodních zdrojů; že tyto přírodní

zdroje zahrnují ropné produkty, zemní plyn a pevná paliva, které jsou základními zdroji energie, ale také hlavními zdroji emisí oxidu uhličitého;

vzhledem k tomu, že Smlouva neobsahuje zvláštní pravomoci pro vydávání právních předpisů o energetických stránkách programů stanovených v této směrnici, a proto je třeba použít článek 235 Smlouvy;

vzhledem k tomu, že sektor domácností a služeb, jehož hlavní část tvoří domácnosti, představuje více než 40 % konečné spotřeby energie ve Společenství a dále roste, což je spojeno se zvýšením jeho spotřeby energie, a tudíž i zvýšením jeho emisí oxidu uhličitého;

vzhledem k tomu, že cílem této směrnice je zachování kvality životního prostředí a zajištění obezřetného a racionálního využívání přírodních zdrojů, což nespadá do výlučné pravomoci Společenství;

vzhledem k tomu, že k omezení emisí oxidu uhličitého a k podpoře racionálního využívání energie je nutné kolektivní úsilí všech členských států, jakož i opatření na úrovni Společenství;

vzhledem k tomu, že opatření musí přijmout členské státy, podle zásady subsidiarity, na základě potenciálních zlepšení energetické účinnosti, efektivnosti nákladů, technické proveditelnosti a dopadu na životní prostředí;

vzhledem k tomu, že energetická certifikace, tím že poskytuje objektivní informace o energetické účinnosti budov, přispěje ke zlepšení přehlednosti trhu s nemovitostmi a povzbudí investice do opatření na úsporu energie;

vzhledem k tomu, že účtování nákladů na vytápění, klimatizaci a teplou vodu uživatelům budov úměrně ke skutečné spotřebě by mohlo přispět k úsporám energie v sektoru domácností; že by uživatelům mělo být umožněno regulovat svou vlastní spotřebu tepla a studené a teplé vody; že doporučení a usnesení o účtování nákladů na vytápění a teplou vodu přijatá Radou ⁽⁶⁾ byla provedena pouze ve dvou členských státech; že značná část nákladů na vytápění, klimatizaci a teplou vodu je doposud účtována na základě jiných faktorů, než je spotřeba energie;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 179, 16.7.1992, s. 8.

⁽²⁾ Úř. věst. C 176, 28.6.1993.

⁽³⁾ Úř. věst. C 19, 25.1.1993, s. 134.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 241, 25.9.1986, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 307, 8.11.1991, s. 34.

⁽⁶⁾ Doporučení 76/493/EHS (Úř. věst. L 140, 28.5.1976, s. 12).

Doporučení 77/712/EHS (Úř. věst. L 295, 18.11.1977, s. 1).

Usnesení ze dne 9. 6. 1980 (Úř. věst. C 149, 18.6.1980, s. 3).

Usnesení ze dne 15. 1. 1985 (Úř. věst. C 20, 22.1.1985, s. 1).

vzhledem k tomu, že povzbuzování investic do opatření na úsporu energie ve veřejném sektoru vyžaduje nové metody finanční podpory; že by členské státy proto měly umožňovat a plně využívat nabízené možnosti financování třetími osobami;

vzhledem k tomu, že budovy budou mít vliv na dlouhodobou spotřebu energie; že nové budovy by proto měly být vybaveny účinnou tepelnou izolací na základě místních klimatických podmínek; že toto se vztahuje i na budovy orgánů veřejné moci a budovy často navštěvované veřejností, které by měly být příkladem zohlednění environmentálních a energetických hledisek;

vzhledem k tomu, že pravidelná údržba ohřivačů vody a klimatických systémů přispívá k udržování jejich správné činnosti v souladu s technickými vlastnostmi výrobku, a tím i k optimálnímu výkonu z hlediska environmentálního a energetického;

vzhledem k tomu, že průmysl je všeobecně ochoten využívat energii účinněji s ohledem na své vlastní hospodářské cíle; že zejména v podnicích s vysokou spotřebou energie by měl být podporován energetický audit, aby se v tomto sektoru dosáhlo podstatnějšího zlepšení energetické účinnosti;

vzhledem k tomu, že zlepšení energetické účinnosti ve všech regionech Společenství upevní hospodářskou a sociální soudržnost ve Společenství podle článku 130a Smlouvy,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Účelem této směrnice je, aby členské státy dosáhly cíle v oblasti omezení emisí oxidu uhličitého prostřednictvím zlepšení energetické účinnosti, zejména vypracováním a prováděním programů v oblastech:

- energetické certifikace budov,
- účtování nákladů na vytápění, klimatizaci a teplou vodu na základě skutečné spotřeby,
- financování investic do energetické účinnosti ve veřejném sektoru třetími osobami,
- tepelné izolace nových budov,
- pravidelných inspekcí ohřivačů vody,
- energetických auditů v podnicích s vysokou spotřebou energie.

Součástí programů mohou být zákony, nařízení, ekonomické a administrativní nástroje, informace, vzdělávání a dobrovolné dohody, jejichž dopad může být objektivně odhadnut.

Článek 2

Členské státy vypracují a budou provádět programy zaměřené na energetickou certifikaci budov. Energetická certifikace budov, která pozůstává z popisu jejich energetických vlastností, musí poskytovat možným uživatelům informace týkající se energetické účinnosti budovy.

Pokud je to vhodné, může certifikace také obsahovat návrhy na zlepšení těchto energetických vlastností.

Článek 3

Členské státy vypracují a budou provádět programy zaměřené na účtování nákladů na vytápění, klimatizaci a teplou vodu, vypočítaných v patřičném poměru ke skutečné spotřebě. Tyto programy umožní rozdělení nákladů na tyto služby mezi uživatele části nebo celé budovy na základě určitého množství tepla a studené a teplé vody, spotřebované každým uživatelem. Toto se vztahuje na budovy nebo jejich části, které mají společné vytápění, klimatizaci nebo domácí zařízení na ohřev vody. Uživatelům těchto budov by mělo být umožněno regulovat svou vlastní spotřebu tepla a studené nebo teplé vody.

Článek 4

Členské státy vypracují a budou provádět programy zaměřené na umožňování financování investic do energetické účinnosti ve veřejném sektoru třetími osobami.

Pro účely této směrnice se „financováním třetí osobou“ rozumí poskytnutí auditních, instalačních, provozních, údržbářských a finančních služeb pro investice do zlepšení energetické účinnosti, přičemž úplná nebo částečná návratnost nákladů na tyto služby závisí na úrovni úspory energie.

Článek 5

Členské státy vypracují a budou provádět programy zaměřené na to, aby nové budovy měly z dlouhodobého hlediska na základě norem platných v členských státech účinnou tepelnou izolaci na základě místních klimatických podmínek a s ohledem na plánované využití budovy.

Článek 6

Členské státy vypracují a budou provádět programy zaměřené na podporu pravidelných inspekcí kotelen s jmenovitým výkonem vyšším než 15 kW s cílem zlepšení provozních podmínek z hlediska spotřeby energie a omezení emisí oxidu uhličitého.

Článek 7

Členské státy vypracují a budou provádět programy na podporu pravidelných energetických auditů v průmyslových podnicích s vysokou spotřebou energie s cílem zlepšení jejich energetické účinnosti a omezení emisí oxidu uhličitého a mohou přijmout podobná opatření i pro jiné podniky s vysokou spotřebou energie.

Článek 8

Členské státy určí rozsah programů uvedených v člancích 1 až 7 na základě potenciálního zlepšení energetické účinnosti, efektivnosti nákladů, technické proveditelnosti a dopadu na životní prostředí.

Článek 9

Členské státy podají Komisi každé dva roky zprávu o výsledcích opatření přijatých za účelem provádění programů uvedených v této směrnici. Přitom informují Komisi o tom, pro které možnosti se ve svém souboru opatření rozhodnou. Kromě toho poskytnou Komisi na její vyžádání odůvodnění obsahu programů s přihlédnutím k článku 8.

Komisi je při posuzování zpráv členských států nápomocen poradní výbor zřízený rozhodnutím 91/565/EHS postupem podle článku 6 uvedeného rozhodnutí.

Článek 10

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nebo jiná opatření podle článku 1 nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí co nejdříve, nejpozději do 31. prosince 1994. Členské státy musí učinit všechna nezbytná opatření, aby splnily cíle této směrnice.

Právní a správní předpisy přijaté členskými státy za tímto účelem musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy. Toto se obdobně použije také při provádění programů v jiné formě.

2. Členské státy sdělí Komisi znění vnitrostátních právních předpisů nebo jiných opatření podle článku 1, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 11

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 13. září 1993.

Za Radu

předseda

Ph. MAYSTADT